

ще ме оправдаете, защото, азъ ви казахъ, като прѣдъ Бога, че нищо не зная по това дѣло. Повече нѣмамъ нищо да кажа.

Затворенъ съмъ отъ 15 Мартъ 1891 година.

Подсѫд. П. Милковъ: Азъ нѣмамъ какво да кажа, като мисля, че почитаемия сѫдъ е достатъчно освѣтленъ по дѣлото, както отъ защитата, така и отъ другите обяснения, които се дадоха тукъ. Азъ нѣмамъ какво да добавя повече и вѣрвамъ на сѫда, въ неговата справедливостъ.

Азъ съмъ затворенъ отъ 29-и Юни 1891 год.

Подсѫд. Д. Каракояновъ: Само това азъ ще да кажа, че ви моля, г-да сѫдии, да вземете въ внимание отъ кога съмъ пратилъ шаяка. Азъ не съмъ ималъ никакво намѣренie съ испрашанието на този шаякъ. Не съмъ зналъ никога никакво участие въ такава работа. Този шаякъ азъ го пратихъ просто отъ едно приятелство.

Азъ съмъ затворенъ на 7 или 8 Септември 1891 год. Лѣжалъ съмъ осемъ мѣсѣца всичко.

Подсѫд. Д-ръ Молловъ: Г-да сѫдии! Вий видѣхте и чухте презумпцията, върху която почива моето обвинение. Азъ като мисля, че както отъ г-на прокурора, тъй и отъ защитата се расчѣпкаха показанията на свидѣтелите Пенкова и Здравкова, убѣденъ съмъ, че всичко това вий ще вземете въ внимание съ всичката подобающа стойност — показанията на тия свидѣтели и улики, които сѫ насочени противъ менъ.

Г-да сѫдии! Още прѣди единъ вѣкъ известния Швейцарецъ Лафлатеръ е казалъ, че най-лобритъ дѣйствия се срѣщатъ между военните, че най-честните и най-стройните хора сѫ военните.

Сѫщото е казалъ и Италианския профессоръ Нароци. Но нѣма за менъ нужда да указвамъ на тѣхъ, защото, въ войната ни съ сѣрбитъ, азъ самъ видѣхъ, че вий притѣжавате тия качества. И съ нетърпѣние очаквамъ вашето безпристрастие.

Арестуванъ съмъ отъ 15 Мартъ 1891 год.

Подсѫд. П. Македонски: Г-да сѫдии! Вѣрвамъ че сте се убѣдили въ моята невинностъ и ще ме оправдаете.

Арестуванъ съмъ отъ 12 Ноември 1891 год.